

Vandforsyning
J.nr. 2024 - 41280
Ref. taloe
Den 17. juni 2025

Høringsnotat vedrørende udkast til vejledning om vandkvalitet og tilsyn og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsvejledning)

Indledning

Ændringerne i drikkevandsvejledningen afspejler implementering af relevante dele af drikkevandsdirektivet i drikkevandsbekendtgørelsen.

Udkast til ændring af drikkevandsvejledningen har været i høring fra den 19. marts 2025 til den 30. april 2025 hos en bred kreds af myndigheder, organisationer, mv.

Miljøstyrelsen har modtaget 21 høringssvar, hvoraf 15 indeholdt bemærkninger til udkastet til vejledningen og var fra følgende:

- Aalborg kommune
- Agillix
- Bryggeriforeningen
- Bæredygtigt landbrug
- Dansk Akvakultur
- DANVA
- Dansk Industri
- DONSlab
- HOFOR
- Højvang
- KL
- Landbrug og Fødevarer
- Odense kommune
- Odsherred kommune
- Region Syddanmark.

De væsentligste bemærkninger fra høringssvarene gennemgås og kommenteres i dette notat. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen. Høringsnotatet angiver hvis et høringssvar har givet anledning til en ændring eller præcisering af vejledningen. Redaktionelle ændringer og præciseringer, der ikke ændrer ved substansen i det pågældende udkast omtales dog ikke nærmere i dette notat.

Endeligt bemærkes det, at Miljøstyrelsen har slettet anbefalingen til beregning af summe under "Vurdering af et analyseresultat" i indledningen til kapitel 2, "Vandkvalitet". Der vil i stedet blive udgivet særskilte retningslinjer herom.

Høringsnotatet tager udgangspunkt i følgende emner:

1.	Generelt	2
2.	Definitioner	4
3.	Drikkevandskvalitetskriterier	5
4.	Indikatorparametre	7
5.	Kvalitetskrav	8
6.	Drikkevandskontrol	9
7.	Boringskontrol	9
8.	Drikkevandskvaliteten	10
9.	Underretning og håndtering af overskridelser	10
10.	Operationel kontrolprogram	12
11.	Prøveudtagning, prøvetagningssteder og kontrolhyppighed	13
12.	Kravene til én husstand og hvem er omfattet af definitionen	15
13.	Kommerciel eller offentlig aktivitet	16
14.	Behandlingskemikalier og filtermedier	16
15.	Dispensation	19
16.	Information til forbrugerne	20
17.	Indberetning	22
18.	Vurdering af analyseresultater	22
19.	Sagsbehandlingsregler	23
20.	Bilag	23

1. Generelt

HOFOR og KL foreslår at inkludere flere eksempler i vejledningen. HOFOR nævner eksempler på indholdet af et operationelt kontrolprogram, og sundhedsfare ved overskridelse af et indikatorparametre.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsvejledningen blev gennemskrevet ved den sidste tilretning i februar 2022, hvor der også blev sat fakta-ark ind i indledningen af hvert kapitel. Miljøstyrelsen har ligeledes, hvor muligt, indsat eksempler i drikkevandsvejledningen. Se i øvrigt Miljøstyrelsens bemærkninger under emnerne operationel kontrolprogram og

indikatorparametre. Der er ikke foretaget ændringer i vejledning på baggrund af ovenstående bemærkninger.

DANVA og Danske vandværker efterlyser, at det i vejledningen evt. i en tabel i starten af hvert kapitel beskrives om en opgave er en kan eller skal opgave, og at vejledningen er tydelig om, hvis ansvar det er.

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen forsøger at tydeliggøre ansvarsfordelingen og skelner mellem kan anbefalinger og skal opgaver. Miljøstyrelsen ser ikke at der er behov for yderligere tydeliggørelse.

KL efterlyser en beskrivelse af snitfladerne mellem kommune og Miljøstyrelsen, når der indvindes havvand til drikkevand, enten i vejledningen eller i et orienteringsbrev til kommunen.

Miljøstyrelsen bemærker, at tilladelse til vandindvinding af havvand til drikkevand falder uden for drikkevandsvejledningens område, og noterer sig KLs ønske om et orienteringsbrev.

KL efterlyser en vejledning til håndtering af Legionella og beskrivelse af eventuelle snitflader mellem Miljøstyrelsen og Bygningsstyrelsen.

Miljøstyrelsen bemærker, at Legionella ikke reguleres i drikkevandsbekendtgørelsen, men alene i de regler, som Bygningsstyrelsen er myndighed for. Bygningsstyrelsens ansvar er beskrevet i vejledningens pkt. 5.8 og der er således ikke snitflader mellem Miljøstyrelsen og Bygningsstyrelsen.

KL bemærker, med henvisning til pkt. 9.2.5. at Energistyrelsen ikke udarbejder regulativer.

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen ikke forholder sig til, om Energistyrelsen udarbejder et normalregulativ, men henviser blot til Energistyrelsen, såfremt der er spørgsmål til vandforsyningsens udarbejdelse af regulativer jf. reglerne i vandforsyningslovens §§ 52 a – 55.

DANVA og Danske Vandværker henviser til at der i § 10, stk. 2 (i drikkevandsbekendtgørelse nr. 221 af 25/02/2025 § 14, stk. 2) er indsat ny bestemmelse om kommunernes tilsyn i forbindelse med forbrug af vand i flere kommuner. DANVA og Danske Vandværker angiver, at vejledningen bør beskrive, at dette kalder på samarbejde mellem kommunerne og forsyningen for at sikre ensartet administrationsgrundlag.

Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at der ikke er tale om en ny bestemmelse. Bestemmelsen er blot flyttet, idet den i tidligere bekendtgørelser, f.eks. bekendtgørelse nr. 524 af 01/05/2019 hed § 2, stk. 2. Da der ikke er tale om en ny bestemmelse og drikkevandsvejledningen ikke behandler spørgsmål om samarbejde mellem kommunerne ændrer Miljøstyrelsen ikke drikkevandsvejledningen på dette punkt.

Dansk akvakultur understreger, at tiltag beskrevet i drikkevandsvejledningen ikke bør begrænse forholdene og adgangen til rene vandressourcer for opdræt og opdrættere.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsvejledningen ikke berører forholdene for opdrættere, med mindre de i deres produktion bruger vand af drikkevandskvalitet.

Aalborg Kommune, DANVA, Danske vandværker og KL efterlyser et afsnit om risikovurdering, jf. drikkevandsbekendtgørelsen §17, stk. 7, 9 og 10 og bilag 6, herunder en beskrivelse af sammenhæng med bekendtgørelse om kvalitetssikring af vandforsyningssystemer. HOFOR foreslår at det i vejledningen præciseres, hvordan drikkevandsbekendtgørelsens muligheden for nedsættelse af frekvens ved risikovurdering af parametrene udmøntes, sammen med gyldighedsperioden for given risikovurdering, samt hvornår og hvordan den skal revurderes.

Miljøstyrelsen noterer sig ønsket om en nærmere beskrivelse af risikovurdering, som dog ikke håndteres i drikkevandsvejledningen.

Aalborg Kommune, DANVA, Danske vandværker, HOFOR og KL efterlyser en opdateret kogevejledning. DANVA, Danske vandværker og HOFOR efterlyser ligeledes en opdateret beredskabsvejledning. KL efterlyser en ny vejledning til bekendtgørelse af kvalitetssikring. KL gør opmærksom på, at der bør være konsensus i definitionerne i drikkevandsvejledningen og vejledning om teknisk tilsyn.

Miljøstyrelsen bemærker, at Miljøstyrelsen inden for kort tid sender en opdateret kogevejledning i høring og noterer sig ønsker om øvrige vejledninger. Miljøstyrelsen er opmærksom på, at der kan være afvigelser i definitionerne. I forhold til drikkevandsvejledningen er det definitionerne i drikkevandsvejledningen, der er gældende.

2. Definitioner

HOFOR foreslår, at der i definitionen for vandforsyningssystem tilføjes ”til og med forbrugers taphane”.

Miljøstyrelsen bemærker, at det i definitionen ligger, at forbrugers taphane er en del af vandforsyningssystemet. Miljøstyrelsen har tilføjet den foreslåede præcisering i drikkevandsvejledningen.

KL foreslår, at det i definition for ledning fremgår, at vandmåleren er vandværkets ansvar, uanset hvor denne er placeret.

Miljøstyrelsen bemærker at reglerne omkring ejerskab af vandmåler falder uden for drikkevandsvejledningens område.

KL foreslår, at begrebet ”Rent vand” medtages under definitioner, idet der henvises til begrebet i drikkevandsbekendtgørelsen § 15.

Drikkevandsbekendtgørelsens § 15 definerer, hvornår drikkevandet anses for at være ”sundt og rent” og vedrører således vand af drikkevandskvalitet og ikke ”rent vand”.

Miljøstyrelsen bemærker, at begrebet ”rent vand” anvendes i bekendtgørelsens § 5 om vand der er omfattet af fødevarerhygiejneforordningen og hygiejneforordningen og bliver i drikkevandsvejledningen beskrevet i afsnit 2.5, hvor det ligeledes fremgår, at Fødevarestyrelsen skal kontaktes ved tvivlsspørgsmål. Begrebet er defineret i den lovgivning der hører til Fødevarestyrelsens ressort, hvorfor Miljøstyrelsen ikke definerer begrebet i drikkevandsvejledningen.

KL spørger om begrebet ”grænseværdi” bør ændres til kvalitetskrav eller om forskellen på grænseværdi og kvalitetskrav kan defineres under afsnit 1.1 om definitioner.

Miljøstyrelsen bemærker at grænseværdier er en samlebetegnelse for de forskellige kravværdier og kan derfor ikke erstattes af kvalitetskrav. "Grænseværdi" skal ses i sammenhæng med den grænseværditype, f.eks. krav til indikatorparameter, kvalitetskrav eller kvalitetskriterier og defineres derfor ikke særskilt.

KL foreslår, at begrebet "egenskab" i definitionen for "fare" bør udgå eller forklares bedre, idet KL finder at begrebet mere er udtryk for en tilstand end en påvirkning.

Miljøstyrelsen bemærker, at egenskab skal forstås som defineret i den danske ordbog og defineres derfor ikke yderligere i drikkevandsvejledningen.

KL henviser til definitionen af forsyningsområde og foreslår, at overskriften "Vandforsyningsloven" slettes. Herudover bemærker KL, at der bør medtages en henvisning til kapitel 6 punkt e i cirkulære om vandindvindings- og vandforsyningsplanlægning, CIR nr. 63 af 25/02/1980." Nuværende og fremtidigt forsyningsområde."

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen indeholder to definitioner af forsyningsområde, henholdsvis i forhold til vandforsyningsloven og drikkevandsbekendtgørelsen, hvorfor det er relevant at beholde overskriften. Definitionen i cirkulæret henviser til indholdet af en vandforsyningsplan jf. vandforsyningslovens § 14 og falder uden for drikkevandsvejledningen.

KL foreslår, at ordet "gevinst" i definitionen af en fødevarevirksomhed defineres.

Miljøstyrelsen bemærker, at begrebet stammer fra Fødevareforordningen, som Fødevarestyrelsen er ressortmyndighed for. En nærmere beskrivelse af definitionen falder uden for Miljøstyrelsens ressortområde.

KL bemærker, at "enkeltindvinder" defineres forskelligt i drikkevandsbekendtgørelsen og bekendtgørelse om teknisk tilsyn og at der generelt bør være konsensus mellem begreberne i de to vejledninger.

Miljøstyrelsen har på baggrund af KLs bemærkning revurderet behovet for at definere og anvende begrebet enkeltindvinder i drikkevandsvejledningen. Begrebet er erstattet af "vandindvinding til én husstand", som er mere præcis i forhold til drikkevandsbekendtgørelsen.

KL foreslår, at definitionen af "vandforsyning" uddybes med at produktionsvandværker, der leverer drikkevand til almene distributionsvandværker er almene vandforsyninger.

Miljøstyrelsen bemærker, at definitionen af en almen vandforsyning fremgår af vandforsyningsloven og drikkevandsvejledningen ændres derfor ikke på dette punkt.

Odense kommune gør opmærksom på, at definitionen af spildevand i drikkevandsvejledningen ikke stemmer overens med den definition, der fremgår af MST FAQ inden for gartneri.

Miljøstyrelsen bemærker, at definitionen i drikkevandsvejledningen fremgår af spildevandsbekendtgørelsen.

3. Drikkevandskvalitetskriterier

Aalborg Kommune og KL finder, at drikkevandskvalitetskriterierne bør fremgå af vejledningen og ikke kun af Miljøstyrelsens hjemmeside, så de kan findes i sammenhæng med resten af vejledningen. Herudover finder de, at kriterier, der administreres efter, altid bør opdateres i forhold til nyeste viden. HOFOR foreslår, at de opdateres årligt. Donslab spørger, hvor myndigheder skal finde retvisende billede, hvis kriterierne er forældet. Ifølge Aalborg kommune og KL betyder det, at Styrelsen for Patientsikkerhed skal høres i hver enkel sag, hvilket er tidskrævende og merarbejde for kommunerne. Aalborg Kommune henviser til, at der under pkt. 2.4 første afsnit bør tilføjes ”sundhedsfaglig vurdering, hvis kriterierne er overskredet.” KL supplerer, at der kan ske unødvendige investeringer hos vandforsyningerne og angiver, at det ikke er kommunernes opgave at fastsætte grænseværdier.

Miljøstyrelsen bemærker, at de efterlyste kvalitetskriterier ikke bliver indsat i vejledningen, men at vejledningen er ændret, så der henvises til en elektronisk version af listen med drikkevandskvalitetskriterier (<https://parameterlisten.miljoportal.dk/rulesets>) Miljøstyrelsen har i drikkevandsvejledningen indsat link i vejledningens bilag B.

Miljøstyrelsen bemærker, at når kommunerne fastsætter kontrolprogram, så skal kommunerne tage hensyn til, om der er lokale forhold, der gør, at yderligere stoffer skal sættes på kontrolprogrammet, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 17, stk. 8 og bilag 5. Til brug for dette kan kommunen tage udgangspunkt i kvalitetskriterierne, der dog ikke opdateres løbende, hvilket fremgår af vejledningen. Dette er ikke nyt, ligesom det ikke er nyt, at kommunerne i henhold til vandforsyningslovens § 62 skal drøfte med Styrelsen for Patientsikkerhed, inden den træffer afgørelse om sundhed.

Aalborg Kommune foreslår, at der i drikkevandsvejledningen henvises til fund af sundhedsskadelige stoffer/parametre i jord, grundvand og overfladevand som ligger i databasen Jupiter.

Miljøstyrelsen bemærker, at det ikke umiddelbart er relevant at se på en samlet liste over stoffer, der er målt for i jord, grundvand og overfladevand i forhold til vurdering af relevante parametre for kontrol af drikkevand, herunder boringskontrol, af et givet vandforsyningsanlæg, bl.a. fordi stoffer fundet i en matrice ikke nødvendigvis vil være relevant at måle for i en anden matrice. Vejledningen henviser derfor ikke hertil.

Aalborg kommune gør opmærksom på, at der for følgende stoffer i drikkevandsbekendtgørelsens bilag 8 mangler drikkevandskvalitetskriterier i vejledningens bilag B:

- Calcium
- Magnesium
- Kalium
- Ilt

Miljøstyrelsen bemærker, at Calcium, Magnesium, Kalium og Ilt ikke er sundhedsskadelige i de normale forekommende mængder, hvorfor det ikke er relevant at fastsætte kvalitetskriterier. Calcium, magnesium og kalium reguleres indirekte ved fastsættelse af et krav til indikatorparameteren ”ledningsevne”.

Aalborg kommune spørger til, hvorfor der i vejledningen først er krav om, at aggressiv kuldioxid, svovlbrinte og metan fjernes, når de findes i koncentrationer over

drikkevandskvalitetskriteriet på 2 mg/L, når der i drikkevandsbekendtgørelsens bilag 8 står, at det skal fjernes ved fund.

Miljøstyrelsen har fjernet kvalitetskriteriet for metan og svovlbrinte i bilag B og vejledningens tekst. Miljøstyrelsen vil undersøge muligheden for at revidere drikkevandsbekendtgørelsens bilag 8.

KL finder det uklart om kvalitetskriterierne fra bilag B, som ikke fremgår af listerne på MST's hjemmeside (HCO₃⁺, P og CO₂), er fastsat ud fra hensynet til, at vandet skal være sundhedsmæssigt forsvarligt at drikke.

Miljøstyrelsen bemærker, at de tre nævnte stoffer ikke er direkte fastsat af hensyn til sundhed, men fordi de kan give en indikation af andre udfordringer, hvorfor de heller ikke fremgår af MST's hjemmeside.

4. Indikatorparametre

Aalborg Kommune og KL spørger om det er korrekt, at Styrelsen for Patientsikkerhed skal kontaktes, når der er overskridelser af indikatorparametre, selv ved 2 coliforme bakterier eller ved overskridelse af turbiditet eller jern. Herudover spørger Aalborg Kommune og KL, om kommunen har hjemmel til at bede om en omprøve ved mindre overskridelser som fx 2 coliforme bakterier. DANVA, Danske vandværker, HOFOR og KL efterlyser faste aktionsgrænser eller vejledende værdier.

Miljøstyrelsen bemærker, at krav i vandforsyningslovens § 62, stk. 5 om, at kommunen skal vurdere sundhedsfare efter drøftelse med Styrelsen for Patientsikkerhed ikke er ny og bør derfor ikke være en ny opgave i forhold til indikatorparametre. Forskellen er nu, at drikkevandet ikke længere skal genoprettes ved overskridelse af indikatorparametre, med mindre der er sundhedsfare. Da der skal foretages en konkret vurdering af sundhedsfare, vurderer Miljøstyrelsen ikke, at der er mulighed for at indføre faste aktionsgrænser i drikkevandsvejledningen.

DANVA og Danske vandværker foreslår, at drikkevandsvejledningen uddybes, så forskellen mellem indikatorparametre og det operationelle kontrolprogram tydeliggøres.

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen indeholder en beskrivelse af indikatorparametre, der er en del af drikkevandskontrollen ved taphane samt en beskrivelse af det operationelle kontrolprogram, der handler om at sikre at vandforsyningsanlægget, herunder vandbehandlingen fungerer efter hensigten. Begge skal jf. drikkevandsbekendtgørelsen fastlægges i et kontrolprogram, hvilket er beskrevet i drikkevandsvejledningen.

DONSLab spørger, om vejledningen skal forstås sådan, at uanset hvilken indikatorparameter der er overskredet, så skal der ikke reageres på overskridelsen, fx ved opfølgende prøve, så længe menneskers sundhed ikke er i fare.

Miljøstyrelsen bemærker, at kommunen har pligt til at reagere på overskridelse af indikatorparametre, idet kommunen skal undersøge, hvad årsagen er til overskridelsen og vurdere, om der er sundhedsfare. Hvis der er sundhedsfare, så skal kommunen genoprette drikkevandskvaliteten for så vidt angår de almene vandforsyninger og ikkealmene vandforsyninger der i gennemsnit leverer over 10 m³ drikkevand om dagen til mindst 50 personer eller leverer drikkevand til en kommerciel eller offentlig aktivitet. Ved andre

vandforsyninger skal kommunen ved sundhedsfare beslutte, om der skal træffes foranstaltninger. Kravene til indikatorparametre er fastsat i lovgivning og kan ikke ændres i en vejledning.

HOFOR foreslår, at der i pkt. 2.3 om indikatorparameter tilføjes, en anbefaling om, at udbedre uhensigtsmæssigheder i vandforsyningsanlæg, selvom de ikke er direkte sundhedsskadelige.

Miljøstyrelsen bemærker, at der ikke er krav om at træffe foranstaltninger ved overskridelse af indikatorparametre med mindre der er sundhedsfare. Overskridelse af en indikatorparametre kan dog være indikation af en mangel ved anlægget, som, hvis ikke den udbedres, kan føre til sundhedsskadelige overskridelser. Miljøstyrelsen har derfor indsat den foreslåede anbefaling.

HOFOR foreslår i samme afsnit, at der anvendes samme temperatur ved fastsættelse af maksimumkrav til ledningsevne og det tilsvarende vejledende minimumskrav.

Miljøstyrelsen bemærker, at der fremgår af bekendtgørelsens bilag 1, c, at de fastsatte værdier er ved forskellige temperaturer, hvorfor temperaturen ikke kan ændres i vejledningen. I øvrigt er den vejledende minimumsværdi indført før indførelsen af drikkevandsdirektivets maksimumskrav. Tidligere var maksimumskravet til ledningsevne indirekte reguleret ved bl.a. fastsættelse af krav til calcium, magnesium og kalium, krav som blev fjernet ved indførelsen af maksimumskravet i drikkevandsbekendtgørelsen fra oktober 2017.

HOFOR gør opmærksom på, at det kan være en udfordring for fødevarevirksomheder, at fødevareproducenter ikke kan regne med at fx krav til jernindhold overholdes, da det vil kunne påvirke produktet.

Miljøstyrelsen bemærker, at reglerne omkring overskridelse og genoprettelse af indikatorparametre er fastsat i vandforsyningsloven og drikkevandsbekendtgørelsen. Drikkevandsvejledningen beskriver reglerne. Fødevarevirksomheder skal altid underrettes, hvis der er sket en overskridelse af en indikatorparameter.

Aalborg Kommune efterlyser, med henvisning til vejledningens pkt. 2.3 om indikatorparametre, at drikkevandsvejledningen er mere tydelig i forhold til krav til genopretning af kvaliteten af drikkevand, afhængig af, om der er tale om almene vandforsyninger, ikke-almene vandforsyninger eller enkeltindvindere.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsvejledningens beskriver ovenstående under pkt. 5.2.

KL foreslår en ændring af definitionen for indikatorparameter, herunder at ”kvaliteten af drikkevand” erstattes med ”kvalitetskriterier”.

Miljøstyrelsen bemærker, at indikatorparametre ikke er drikkevandskvalitetskriterier og at de to begreber derfor har hver deres definition. Forslaget kan derfor ikke efterkommes.

5. Kvalitetskrav

Aalborg Kommune og KL angiver, at Uran bør tilføjes under pkt. 2.2. som eksempler, hvor der i Danmark er stillet skærpede krav, idet der er fastsat et skærpet nationalt kvalitetskrav i DK end i EU. Aalborg Kommune og KL efterlyser en redegørelse, der beskriver, hvorfor Uran er skærpet i Danmark i forhold til drikkevandsdirektivet.

Miljøstyrelsen noterer sig KLs ønske og bemærker, at det ligger uden for denne vejledning at beskrive, hvordan kriterier og krav fastsættes i Danmark.

6. Drikkevandskontrol

Aalborg kommune finder at teksten i vejledningens pkt. 3.3. kan forstås således, at en vandforsyning kan vente med at kontrollere for nye stoffer, indtil der foretages en boringskontrol og at der derfor ikke skal kontrolleres for de nye stoffer ved førstkommende drikkevandskontrol.

Miljøstyrelsen har genlæst pkt. 3.3. og finder, at det tydeligt fremgår af pkt. 3.3. i sin helhed, at der både skal foretages en drikkevandskontrol og en boringskontrol og ændrer derfor ikke ved teksten.

DONSLab henviser til, at der i vejledningen under kapitel 4 står, at drikkevandsprøver og prøver til boringskontrol bør udtages i overensstemmelse med prøvetagningsmanualen, og at der i bekendtgørelsens § 21 står, at prøver skal udtages af et akkrediteret laboratorium. I den forbindelse spørger DONSLab, hvornår laboratoriet ikke skal følge prøvetagningsmanualen?

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsvejledningen er ændret således, at det nu fremgår mere tydeligt, hvornår en prøvetagning skal være akkrediteret og følge manualen.

KL foreslår, at der i pkt. 3.6.2 om kontrolhyppigheden i forhold til vandmængdens størrelse indsættes en henvisning til, at vandmængden måles ud fra produceret eller distribueret vandmængde inden for et forsyningsområde og foreslår en nærmere beskrivelse af forsyningsområdet.

Miljøstyrelsen bemærker at den foreslåede beskrivelse indeholder en konkret fortolkning af begrebet forsyningsområde, der synes at gå videre end, hvad Miljøstyrelsen kan vejlede om, idet den må bero på en nærmere vurdering af konkrete omstændigheder.

KL foreslår, at vejledningen anbefaler det forenkledte kontrol fastsat til hvert 6. år i stedet for hvert 5. år, så det følger frekvensen for udarbejdelse af kontrolprogram.

Miljøstyrelsen bemærker, at der ikke umiddelbart er grundlag for at ændre den anbefalede kontrolhyppighed for forenklet kontrol blot fordi frekvensen for revidering af kontrolprogrammer skal ske med en frekvens på 6, hvorfor den nuværende anbefaling fastholdes.

Aalborg Kommune spørger med henvisning til drikkevandsvejledningens pkt. 2.2, om der i en virksomhed skal analyseres for nitrit afgang vandværk, når der ikke er et særligt langt ledningsnet mellem "afgang vandværk" og taphane?

Miljøstyrelsen bemærker, at kravet om at måle for nitrit afgang vandværk fremgår af drikkevandsbekendtgørelsen bilag 1 b, note 15.

7. Boringskontrol

KL foreslår, at kontrolhyppigheden for den enkelte boring gøres afhængig af vandindvindingsanlæggets samlede producerede eller distribuerede vandmængde, idet KL gør

opmærksom på, at et vandforsyningsanlæg kan bestå af flere vandindvindingsanlæg der leverer vand til samme ledningsnet.

Miljøstyrelsen henviser til drikkevandsvejledningens pkt. 3.7, hvoraf fremgår, hvordan kontrolhyppighed beregnes, hvis der indvindes vand fra flere borer. Miljøstyrelsen, har i vejledningen ændret "vandforsyning" til "vandforsyningsanlæg".

Aalborg kommune og KL efterlyser en forklaring på hvorfor methan skal analyseres og om der altid skal analyseres for methan ved fund af kim eller om én gang er tilstrækkeligt, hvis methan ikke findes første gang ved analyse i boringen? Herudover spørger de om det kun gælder ved nitrattindhold <3 mg/l?

Miljøstyrelsen har i vejledningens pkt. 3.1.5 indsat en forklarende tekst om, hvorfor methan bør måles i råvandet, hvis der er forhøjet kintal i drikkevandet. Miljøstyrelsen kan ikke vejlede om hvor mange gange, der skal analyseres for methan, da det vil afhænge af den konkrete situation og resultater. Nitrattindholdet er uden betydning for om der bør måles methan i situationen hvor det er kintallet, der er årsagen.

Aalborg kommune spørger om der under pkt. 3.6.1 bør vejledes om, at ekstra parametre skal medtages i boringskontrollen, hvis taphanevandet er blandet vand fra flere borer.

Miljøstyrelsen bemærker, at 3.6.1. vedrører de parametre, der bliver sat på kontrolprogrammet for drikkevandskontrollen ved taphane. Punktet handler ikke om, hvilke parametre, der sættes på boringskontrollen. Af punktet fremgår allerede, at de parametre der bliver sat på drikkevandskontrollen skal tage hensyn til lokale forhold og således til, at kommunen skal tage hensyn til de forskellige borer og indvindingsområder, som vandet stammer fra. Miljøstyrelsen har derfor ikke ændret i teksten.

8. Drikkevandskvaliteten

HOFOR foreslår, at der under pkt. 2.1 om beskrivelse af at drikkevandet skal være fri for mikroorganismer tilføjes "uønskede".

Miljøstyrelsen bemærker, at pkt. 2.1 allerede indeholder en beskrivelse af, hvilke mikroorganismer, der ikke må være i vandet, nemlig "der i mængder eller koncentrationer udgør en potentiel fare for menneskers sundhed", hvorfor forslaget ikke tages med.

KL foreslår det præciseres, at det er fødevarevirksomhedens ansvar at vurdere, om rent vand og ikke drikkevand er tilstrækkeligt i deres produktion.

Miljøstyrelsen bemærker, at dette hører under fødevarestyrelsens ressort og behandles derfor ikke i drikkevandsvejledningen.

HOFOR efterspørger i afsnit 4.2 en reference til den nævnte temperatur 20°C, sammen med en vejledning til kunder om altid at skylle til under 20°C inden vandet anvendes eller at bygningsejer skal lave nye installationer. Vejledningen angiver blot at bygningsejer skal være opmærksom på ældre vandinstallationer, hvilket med fordel kan uddybes.

Miljøstyrelsen bemærker, at der i vejledningen er tilføjet en henvisning til information om Legionella fra Styrelsens for Patientsikkerhed og Statens Serum Institut. I deres materiale

fremgår det, at det er vigtigt, at det kolde vand er under 20 °C for at undgå vækst af *Legionella* i boligens vandinstallationer.

9. Underretning og håndtering af overskridelser

DANVA og Danske Vandværker efterlyser, at det tydeliggøres i drikkevandsvejledningen, at vandforsyningerne har ansvar for drikkevandskvaliteten frem til skel.

Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at det flere steder i vejledningen fremgår, at vandforsyningerne ikke er ansvarlige for ejendommens installationer, bl.a. faktaboksen under pkt. 5.6, hvor følgende fremgår: "Vandforsyningen er ikke ansvarlig for en overskridelse af kvalitetskravet, hvis det dokumenteres, at overskridelsen skyldes ejendommens egne installationer." Miljøstyrelsen ændrer derfor ikke vejledningen.

HOFOR foreslår, at der i kapitel 2 indsættes en henvisning til andre afsnit i drikkevandsvejledningen, der tydeliggør, at vandforsyningen ikke er ansvarlig for en overskridelse af kravene til drikkevandskvaliteten, hvis det dokumenteres, at overskridelsen skyldes en ejendoms egne installationer.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsvejledningen allerede indeholder en beskrivelse af ansvarsfordelingen mellem vandforsyning og ejendommens ejer/forbruger og har derfor ikke indsat den foreslåede tilføjelse.

Aalborg kommune anmoder om, at der under pkt. 9.2.2. indsættes en nærmere forklaring på forskellen på at orientere forbrugere om sundhedsfare jf. vandforsyningslovens § 62, stk. 2 afhængig af, om vandforsyningen er omfattet af vandforsyningslovens § 62, stk. 2 og stk. 3 eller er omfattet af vandforsyningslovens § 62, stk. 4, dvs. om vandforsyningen er omfattet af drikkevandsdirektivet eller ikke.

Miljøstyrelsen har sat en uddybning ind.

HOFOR finder det uklart, om der straks skal underrettes for samtlige parametre, eller om det gælder, når der findes en samlet analyserapport for en prøve. KL angiver, at kommunen kun ved overskridelser for almene vandforsyninger straks skal finde årsagen, da vandforsyningslovens § 62, stk. 2 kun gælder almene vandforsyninger.

Miljøstyrelsen bemærker, at det af drikkevandsbekendtgørelsens § 23 fremgår, at underretning om overskridelser skal ske straks og at det henholdsvis er vandforsyningen og på foranledning af vandforsyningen, laboratoriet, der straks skal underrette kommunen. Dette fremgår af vejledningens pkt. 5.1

Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at det ikke kun er de almene vandforsyninger, der er omfattet af § 62, stk. 2, idet det af § 62, stk. 2, 2. pkt. fremgår, at bestemmelsen også omfatter ikkealmene vandforsyninger, som i gennemsnit leverer 10 m³ drikkevand eller mere pr. dag og forsyner 50 personer eller flere, samt vandforsyningssystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet. Vejledningens pkt. 5.1. er således ikke afgrænset til almene vandforsyninger.

DANVA og Danske Vandværker foreslår, at det præciseres, at oplysninger om overskridelser, der skyldes installationer bør gives direkte til bygningens ejer/lejer.

Miljøstyrelsen bemærker, at det er vandforsyningen, der i henhold til drikkevandsbekendtgørelsens § 15, stk. 2 over for kommunen skal dokumentere, at overskridelsen ikke skyldes vandforsyningens forhold. Miljøstyrelsen kan derfor ikke skrive forslaget ind i vejledningen.

Odsherred Kommune spørger, hvem der skal vurdere, hvor en given forurening stammer fra, f.eks. om forurening med NVOC stammer fra en forurening eller en naturlig kilde. Herudover henviser Odsherred kommune til pkt. 5.4, idet kommunen finder, at det er uklart, om det er bygningens ejer eller vandforsyningen, der med nye analyser skal dokumentere, at drikkevandskvaliteten er genoprettet.

Miljøstyrelsen bemærker, at det af vandforsyningslovens § 62 fremgår, at kommunen drager omsorg for, at der straks foretages en undersøgelse, med henblik på, at årsagen hertil påvises. Det er den, hvis ansvar det er at genoprette drikkevandskvaliteten, der skal finde årsagen til forureningen og dokumentere, at kvaliteten er genoprettet. Hvis vandforsyningen har dokumenteret, at forureningen skyldes bygningens installationer og har kommunen påbudt bygningens ejer at genoprette drikkevandskvaliteten, så er det bygningens ejer der skal dokumentere dette. Dette er præciseret i vejledningen.

Aalborg kommune foreslår, at begrebet "frit vælger", hvordan dokumentation tilvejebringes under pkt. 5.7 præciseres.

Miljøstyrelsen bemærker, at "frit vælger" er rettet til at vandforsyningen "selv vurderer", hvordan vandforsyningen bedst dokumenterer.

Aalborg Kommune og KL henviser til pkt. 5.4, underoverskrift "Tilslutning til eller etablering af anden vandforsyningsanlæg og forslår, at der indsættes en henvisning til en klagenævnsafgørelse, der bl.a. vedrører vandforsyningslovens § 21.

Miljøstyrelsen bemærker, at styrelsen ikke sætter henvisninger til klagenævnsafgørelser i drikkevandsvejledningen.

KL efterlyser, hvornår drikkevandskvaliteten skal genoprettes ved en overskridelse af kvalitetskriterier.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandskvaliteten som udgangspunkt skal genoprettes, hvis der er fare for sundhed. Herudover bliver kvalitetskriterier først bindende kvalitetskrav, når en kommune har sat dem på en vandforsynings kontrolprogram med en given parameter. Kommunen kan i den forbindelse tage udgangspunkt i de vejledende grænseværdier. Kvalitetskriterier er beskrevet i definitionen og vejledningens kapitel 2 og 3.

KL angiver med henvisning til pkt. 5 om genoprettelse af drikkevandskvaliteten, at det ikke er kommunen, der kan bedømme om vandet er sundhedsfarligt.

Miljøstyrelsen bemærker, at det er kommunen, der træffer afgørelse om, at vandet skal bedømmes sundhedsfarligt, jf. vandforsyningslovens § 62, stk. 3 og 4. Denne afgørelse må dog ikke træffes før kommunen har drøftet sundhedsfare med Styrelsen for Patientsikkerhed, jf. vandforsyningslovens § 62, stk. 5.

Aalborg kommune henviser under drikkevandsvejledningens pkt. 2.5 til, at det umiddelbart kan opfattes som om kommunerne ikke har hjemmel til at bede om en omprøve ved mindre overskridelser som fx 2 coliforme bakterier, hvilket er uheldigt.

Miljøstyrelsen bemærker, at pkt. 2.5 beskriver kravene til det vand der anvendes af fødevarevirksomheder. Miljøstyrelsen ikke har indsat de foreslåede ændringer.

Aalborg kommune angiver, at faktaboksen i kapitel 5, indledningen ikke stemmer overens med figur 1 på side 10 om én husstand og forenklet kontrol.

Miljøstyrelsen bemærker, at faktaboksen beskriver vandforsyningslovens § 62 og vedrører kommunens pligt til at sikre genopretning af drikkevandskvaliteten, der er forskellig afhængig af, hvem vandet bliver leveret til og om der er tale om sundhedsfare. Miljøstyrelsen går ud fra, at Aalborg Kommune henviser til figur 2 på side 10. Figur 2 beskriver bekendtgørelsens krav til kontrol af drikkevandet. Miljøstyrelsen ser derfor ikke, at faktaboksen skal ændres.

10. Operationel kontrolprogram

Bryggeriforeningen opfordrer til, at vejledningen tydeligt afspejler, at der i det operationelle kontrolprogram kan fastsættes kontrolfrekvens ud fra en dokumenteret risikovurdering.

Miljøstyrelsen bemærker, at det af vejledningen fremgår, at et operationelt kontrolprogram bør udarbejdes på baggrund af en gennemgangen af hvilke foranstaltninger der er indført i anlægget, hvilket vurderes at svare til en risikovurdering.

DONSLab henviser til pkt. 5.1, hvoraf fremgår, at en overskridelse i forsyningssystemet er tegn på, at de foranstaltninger, der er indført i forsyningskæden for at sikre drikkevandskvaliteten ikke fungerer efter hensigten. Ifølge DONSLab er dette ikke altid tilfældet.

Miljøstyrelsen bemærker, at Miljøstyrelsen ikke kan genkende, at en overskridelse i forsyningssystemet ikke er tegn på, at en foranstaltning ikke fungerer efter hensigten. Risikoen er muligvis ikke forudset og man har derfor ikke altid haft mulighed for at tage højde for den. Det betyder dog ikke, at der ikke er en foranstaltning, der bør forbedres. Eksempelvis forsøger man igennem diverse procedurer og uddannelse af personalet også at tage højde for menneskelige fejl.

KL efterlyser konkret vejledning om, hvordan et operationelt kontrolprogram kan se ud.

HOFOR efterspørger konkrete eksempler på hvad formålet er med den operationelle kontrol er og en anvisning til en tilhørende frekvens af nødvendige prøver, der som minimum skal udtages for at dække sådanne formål. HOFOR spørger, om denne operationelle overvågning er en del af kommunens tilsyn hos vandforsyningen.

Miljøstyrelsen bemærker, at det operationelle kontrolprogram svarer til det tidligere krav i drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 6 om at efterprøve, om foranstaltningerne til begrænsning af risiciene for menneskers sundhed i hele vandforsyningskædens længde fungerer effektivt, indeholde konkret angivne kontrolmålinger i forsyningsanlægget af vandets kemiske og mikrobiologiske kvalitet samt andre relevante tiltag.

Kommunen skal, gerne i samarbejde med vandforsyningen, vurderer hvad der er det rette omfang af kontrolprøver i det operationelle kontrolprogram. I vurderingen bør bl.a. indgå kompleksiteten af fremstillingsprocessen, hvad der er de kritiske parametre for sikring af

drikkevandskvaliteten og hvordan disse overvåges (fx ved kontinuerlige kontrolprocesser eller mere generelle processer/procedurer for vedligehold af funktionen af produktionsudstyret) indgå. Da et operationelt kontrolprogram skal være individuelt, indeholder vejledningen ikke eksempler.

KL ønsker, at det i drikkevandsvejledningen præciseres, hvornår der skal måles for turbiditet. I afsnit 3.1.4 beskrives, at krav om måling af turbiditet alene gælder hvis uklarhed skyldes andet end jern og mangan. HOFOR foreslår at skærpe kravet til også at inkludere mangan, da STPS netop har vurderet der mangan er en parameter med sundhedsmæssig effekt.

Miljøstyrelsen bemærker, at det i vejledning er præciseret, at der ikke er krav om kontrol af turbiditet med den i bilag 4 i drikkevandsbekendtgørelsen anførte kontrolhyppighed, hvis drikkevandets uklarhed generelt skyldes indhold af jern og mangan i grundvandet.

Jf. ovenstående er der ikke krav om at måle turbiditet, hvis uklarhed skyldes jern og mangan, men det er i drikkevandsvejledningen præciseret, at kommunerne og eller vandforsyningen selv kan sætte det som krav med kontrolhyppighed i det operationelle kontrolprogram, hvis de vurderer det relevant. Det bemærkes at mangan fremgår af bilag 1, c med en kravværdi (50 µg/L) der ligger under den sundhedsmæssige værdi fastsat af WHO (80 µg/L).

KL foreslår, at den indledende sætning i pkt. 3.1.4 slettes, idet det ikke er kontrolforanstaltningen, men vandet og vandbehandlingen, der skal kontrolleres.

Miljøstyrelsen bemærker, at den sætning der foreslås slettet fremgår af drikkevandsbekendtgørelsens bilag og tager udgangspunkt i lovforslag til vandforsyningsloven, hvorfor den beholdes.

11. Prøveudtagning, prøvetagningssteder og kontrolhyppighed

Aalborg kommune og KL spørger, om det er nødvendigt præcist at angive adresserne på prøvetagningsstederne i kontrolprogrammet. Aalborg kommune spørger med henvisning til pkt. 4.2, hvor hjemlen er til, at der i vejledningen står følgende: "For de enkelte vandforsyningsanlæg skal det vurderes, hvor mange steder, der skal udtages prøver fra, for at der opnås et dækkende billede af vandkvaliteten i hele forsyningsområdet, og derefter skal kontrolprogrammet sikre, at der løbende udtages kontrolprøver på prøveudtagningsstederne." DONSLab bemærker, at vandværkets retslige forpligtigelse stopper ved skel, og at vandværket derfor ikke kan pålægges at udtage vandprøver som kan antages at være dårlige.

Miljøstyrelsen bemærker, at kravene til drikkevandskvaliteten skal overholdes ved taphane. Af hensyn til en efterfølgende håndhævelse er det derfor nødvendigt at kende adresserne på prøvetagningsstederne for at afgøre, om overskridelsen skyldes forhold hos vandforsyningen eller bygningens installationer.

Miljøstyrelsen bemærker, at det af drikkevandsbekendtgørelsens § 17, stk. 4, nr. 3 fremgår, at et kontrolprogram bl.a. skal indeholde prøveudtagningssteder, jf. bilag 7. Af bekendtgørelsens bilag 7 fremgår, at prøveudtagningssteder fastlægges, så de er i overensstemmelse med de steder, hvor kravene skal overholdes, jf. dette bilags litra a-c. Herudover fremgår bl.a. af bilag 7, at "prøver bør udtages, så de er repræsentative for kvaliteten af det vand, der forbruges i løbet af hele året. Antallet af prøver skal så vidt muligt fordeles ensartet med hensyn til tid og sted." Vandforsyningerne er således forpligtet til at udtage prøver, hvor kommunen har anvist, uanset, at vandkvaliteten er dårlig grundet forbrugerens fordelingsnet.

Aalborg Kommune og KL foreslår, at der under pkt. 4.1 tilføjes følgende tekst om flytning af prøvested fra forbrugerens taphane for visse parametre. Teksten fremgik tidligere af bilag E: ”Kontrollen af stofferne kan dog flyttes fra forbrugerens taphane til afgang fra vandværk (jf. bekendtgørelsens bilag 7) med mindst den kontrolhyppighed, der fremgår af bekendtgørelsens bilag 5, Gruppe B-parametre. Begrundelsen for at kunne flytte kontrolstedet er, at der for pesticider og nedbrydningsprodukter ikke vil ske nogen negativ ændring af den målte værdi frem til og med forbrugers taphane.”

Miljøstyrelsen bemærker, at teksten fra bilag E i tilpasset form er indsat i pkt. 4. 1.

DANVA, Danske vandværker og DONSLab efterlyser, at vejledningen beskriver, hvordan prøvesteder skal håndteres, hvis vandforsyningen ikke kan få adgang til ejendommen. DONSLab spørger om prøvetager skal kontakte kommunen på stedet eller om det kan vente, således at det er laboratoriet eller vandforsyningen, der kontakter kommunen efterfølgende.

Vejledningen beskriver under pkt. 4. 1, hvordan prøvetager skal forholde sig, hvis der er behov for kontrol i en ejendom, hvor ejer eller lejer nægter vandforsyningen adgang. Det er således kommunen der i sidste end må træffe afgørelse om, hvorvidt tilsyn skal varsles eller prøvestedet kan flyttes. Vejledningen angiver ikke, at kommunen skal kontaktes på stedet, hvilket i de fleste tilfælde ikke vil være nødvendigt. Miljøstyrelsen vurderer ikke, at der er behov for at ændre vejledningen.

DANVA og Danske vandværker foreslår, at eksemplet i vejledningens pkt. 3.6.4. om kontrolhyppighed i forbindelse med distributionsselskaber kan misforstås og der bør sikres overensstemmelse med bilag 5 afsnit 3.

Miljøstyrelsen ser ikke, at der er uoverensstemmelse mellem vejledningens tekst og bekendtgørelsens bilag 5.

DONSLab spørger, hvordan DANAK fører tilsyn med akkrediterede laboratorier.

Miljøstyrelsen bemærker, at dette spørgsmål falder uden for drikkevandsvejledningen og behandles derfor ikke her.

HOFOR foreslår i afsnit 3.1.5 at specificerer, at methan med fordel bør fjernes allerede i iltningsstrinnet og ikke blot leve op til kravene ved afgang værk.

Miljøstyrelsen bemærker, at det af vejledningen fremgår, at stofferne skal fjernes fra vandet ved behandling på vandforsyningsanlægget, hvilket også kan betyde i iltningsstrinnet. Miljøstyrelsen ændrer ikke vejledningen.

12. Kravene til én husstand og hvem er omfattet af definitionen

Aalborg Kommune, Højvang Laboratorier A/S og Odense Kommune spørger med henvisning til figur 2 under pkt. 3.1, hvad kontrolkravene er for én husstand, herunder én husstand der i gennemsnit leverer mindst 10 m³ drikkevand om dagen til mindst 50 personer, eller leverer mindst 10 m³ drikkevand om dagen til færre end 50 personer, og hvor hjemlen til disse kontrolkrav er. Odense kommune spørger til, hvordan vand, der leveres til én ejendom skal kontrolleres.

Miljøstyrelsen bemærker, at det følger af drikkevandsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 2, at drikkevand fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ drikkevand om dagen til én husstand uden kommerciel eller offentlig aktivitet er undtaget drikkevandsbekendtgørelsens krav til drikkevandskvaliteten og kontrol, herunder krav om forenklet kontrol. Det vurderes, at én husstand ikke kan bestå af mindst 50 personer eller i gennemsnit leverer mindst 10 m³ vand til husholdningsbrug om dagen. Drikkevandsvejledningens figur 2 er tilrettet.

Miljøstyrelsen bemærker, at en vandforsyning, der leverer vand til en ejendom er en ikkealmen vandforsyning. Hvordan denne skal kontrolleres afhænger af antal husstande, antal personer, vandmængden og formålet, hvilket er beskrevet i drikkevandsvejledningen, hvorfor denne ikke ændres på dette punkt.

DONSlab sætter med henvisning til drikkevandsvejledningens definition af én husstand spørgsmålet ved, om en værelses-lejer kan udgøre sin egen husstand.

Miljøstyrelsen bemærker, at definitionen af én husstand i vejledningen ikke har ændret sig. Det vil dog altid være kommunen, der i tvivlstilfælde må træffe afgørelse om, hvorvidt en person kan betragtes som en del af en husstand.

13. Kommerciel eller offentlig aktivitet

Agillix, Bæredygtig Landbrug og Landbrug & Fødevarer gør opmærksom på, at udlejning af ejendomme på landet betragtes som kommerciel aktivitet, der kræver, at vandforsyninger, der leverer vand til ejendommene, skal kontrollere vandet i henhold til kontrolprogram. Bæredygtig Landbrug opfordrer Miljøstyrelsen til at revidere vejledningen, så den tager højde for proportionalitetsprincippet, økonomiske konsekvenser for lejeboliger på landet og at regulering understøtter frivillig indsats og dialog frem for generelle og byrdefulde krav. Landbrug & Fødevarer henviser til eksemplerne i bemærkningerne til vandforsyningsloven og angiver, at eksemplerne har det tilfælde, at vandet distribueres til en lang række individer og ikke til en enkelt familie. Landbrug & Fødevarer gør opmærksom på, at der er eksempler, hvor lejeindtægten ikke kan finansiere udgiften til kontrolprogrammet.

Miljøstyrelsen bemærker, at det af vejledningen fremgår, at bl.a. udlejningsejendomme kan være en kommerciel aktivitet, men at det er kommunerne, der skal foretage den konkrete vurdering og i sidste ende domstolene, der kan træffe endelig afgørelse om fortolkning af loven i konkrete sager. Hverken implementering af gældende drikkevandsdirektiv i dansk lov eller retspraksis giver anledning til at ændre denne fortolkning, hvorfor drikkevandsvejledningen ikke ændres på dette punkt.

14. Behandlingskemikalier og filtermedier

Aalborg kommune spørger, om Miljøstyrelsens positivliste vedrørende behandlingskemikalier og filtermedier bliver opdateret med den nyeste viden.

Miljøstyrelsen bemærker, at positivlisten bliver opdateret i forbindelse med, at Miljøstyrelsen på baggrund af ansøgninger godkender anvendelse af behandlingskemikalier og filtermedier. Miljøstyrelsens positivliste om behandlingskemikalier og filtermedier er ikke udtryk for nyeste viden på området.

Bryggeriforeningen gør opmærksom på, at det er vigtigt for deres medlemmer, at have klare retningslinjer for brugen af behandlingskemikalier og filtermedie, da de har direkte indflydelse

på produktionen af drikkevarer. Der er derfor behov for uddybning og præcisering af deres grænseværdier. Ligeledes opfordrer Bryggerforeningen til en tydelig risikobaseret tilgang og mulighed for dokumentation baseret på eksisterende fødevaregodkendelser (f.eks. fra EU/EFSA eller Fødevarestyrelsen).

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsvejledningen udelukkende beskriver de filtermedier og behandlingskemikalier, der er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsen. Drikkevand skal i fødevarevirksomheder overholde kvalitetskravene til drikkevand det sted, hvor vandet bruges i virksomheden. Når vandet er tappet og indgår i produktionen, så overgår vandet til at være omfattet af fødevarelovgivningen og ikke drikkevandsbekendtgørelsen. De filter og behandlingskemikalier, der anvendes i fødevareproduktionen er ikke omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens krav til behandlingskemikalier og filtermedier, men af evt. krav der stilles i fødevarelovgivningen.

Krav om at behandlingskemikalier til drikkevand per 1. juli 2026 skal overholde en EU standard eller fremgå af Miljøstyrelsens positivliste fremgår af vandforsyningsloven og drikkevandsbekendtgørelsen. Miljøstyrelsen ser ikke, at der er noget i vejen for, hvor muligt, at anvende eksisterende dokumentation baseret på eksisterende fødevaregodkendelser i forbindelse med ansøgninger om optagelse på positivlisten.

DANVA og Danske Vandværker har under overskriften ”materiale i kontakt med drikkevand” følgende bemærkninger til vejledningens kapitel om behandlingskemikalier og filtermedier:

- At egenkontrol først skal foretages, når tidsfrister i § 9 er udløbet
- At nyetablerede filter (øvrige filter, dvs. ikke sandfilter) først skal opfylde kravet fra 1. juli 2034
- At vandforsyningerne ved egenkontrol skal sikre, at produkternes sikkerhed er tilstrækkeligt dokumenteret af producenten og
- At egenkontrol skal ske i forbindelse med installation og idriftsættelse, hvorefter drift overgår til det almindelige analyseprogram.

HOFOR efterspørger en præcisering af egenkontrol i forbindelse behandlingskemikalier og filtermedier og det almindelige kontrolprogram og finder, at egenkontrol kun gælder de behandlingskemikalier og filtermedier, der har en standard eller fremgår af Miljøstyrelsens positivliste. HOFOR spørger om øvrige filtermedier først skal udskiftes efter 1. juli 2034, når de alligevel skal udskiftes.

Miljøstyrelsen bemærker, at det er et krav i drikkevandsbekendtgørelsens § 9, stk. 8, at vandforsyninger foretager egenkontrol i henhold til § 9, stk. 4, selvom de anvender filter, herunder sandfilter eller behandlingskemikalier uden en europæisk standard, eller som ikke fremgår af Miljøstyrelsens positivliste. Dette er beskrevet i vejledningen.

Miljøstyrelsen bemærker, at øvrige filtermedier (ikke sandfilter) skal opfylde kravene per 1. juli 2034. Filtermedier, der ikke kan opfylde kravene skal være udskiftet inden den nævnte dato, uanset at de endnu ikke er udtjente. Dette er præciseret i vejledningen.

HOFOR efterlyser en præcisering af, om podemateriale er et behandlingskemikalie eller filtermedie.

Miljøstyrelsen bemærker, at det ikke er givet, hvordan podemateriale ifm. vandbehandling skal betragtes, men at det afhænger af, hvordan det bruges i den enkelte

vandbehandlingssituation. Miljøstyrelsen vejleder derfor ikke nærmere om podemateriale i drikkevandsvejledningen.

HOFOR efterspørger procedure til ansøgning om at få produkter optaget på positivlisten. Odense kommune efterlyser link til positivlisten i vejledningen.

Miljøstyrelsen har udarbejdet en procedure, som ligger på Miljøstyrelsens hjemmeside. Link til positivlisten vil ikke fremgår af vejledningen, da den ikke vil være udarbejdet inden vejledningen offentliggøres og da links kan blive ændret.

HOFOR bemærker, at Tricresylphosphater indgår som behandlingskemikalie i vejledningens bilag A, men er ikke at finde i drikkevandsbekendtgørelsen. De bør enten udgå af vejledningen eller indsættes i bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen bemærker, at vi har præciseret, at bilag A både indeholde udvalgte kvalitetskrav og drikkevandskvalitetskriterier.

HOFOR efterspørger vejledning om materialer, der kommer kontakt med drikkevand.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsdirektivets artikel 11 om materialer i kontakt med drikkevand ikke behandles i drikkevandsvejledningen.

KL angiver, at nødvendighedsprincippet i drikkevandsbekendtgørelsens § 8 ikke giver mulighed for blødgøring af drikkevand, idet der i lovgivning er krav om at drikkevand skal være sundt og rent og ikke, at det skal være blødt.

Miljøstyrelsen bemærker, at kravet om nødvendighed fremgår af lovgivning og kan således ikke ændres i drikkevandsvejledningen.

KL henviser til, at det er vandforsyningerne, der skal føre egenkontrol ved anvendelse af behandlingskemikalier og filtermedier og om det betyder, at kommunerne ikke skal kontrollere behandlingskemikalier og filtermedier i forbindelse med en tilladelse i henhold til vandforsyningslovens § 21.

Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at kommunerne i henhold til vandforsyningsloven skal give tilladelse til et nyt behandlingsanlæg eller væsentlige ændringer af et behandlingsanlæg, men ikke til de kemikalier eller filtermedier, der anvendes. Behandlingskemikalier og filtermedier er reguleret i vandforsyningslovens § 56 e og drikkevandsbekendtgørelsens § 8 og 9. Miljøstyrelsen henviser i øvrigt til de generelle lovebemærkninger, pkt. 3.3.3. til forslag til ændring af bl.a. vandforsyningsloven, lovforslag nr. L 102 af 6. februar 2024.

KL efterlyser vejledning om, hvem der skal håndhæve overtrædelser af drikkevandsbekendtgørelsens §§ 8 og 9 og spørger om kommunen skal føre tilsyn med vandforsynings egenkontrol. KL gør opmærksom på, at § 62 næppe finder anvendelse her og efterlyser vejledning om tilsyn i henhold til § 65.

Miljøstyrelsen bemærker at det i vejledningen er beskrevet, at kommunen fører tilsyn med egenkontrol med forslag om, hvordan dette kan ske. Miljøstyrelsen bemærker at krav om tilsyn med egenkontrol følger af de generelle bemærkninger til forslag til vandforsyningslovens § 56 e. Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at kommunen, som

tilsynsmyndighed skal sikre et ulovligt forhold lovliggjort. Miljøstyrelsen finder ikke, at der er behov for særskilt at beskrive håndhævelse i forbindelse med behandlingskemikalier og filtermedier.

KL spørger hvor hjemlen er til, at der i drikkevandsbekendtgørelsens § 9 er indsat frister for at opfylde kravene til behandlingskemikalier og filtermedier.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at hjemlen fremgår af de generelle lobbemærkningerne til forslag til bl.a. ændring af vandforsyningslovens L 102 af 6. februar 2024.

15. Dispensation

Aalborg kommune henviser til EU-kravet, hvorefter der skal være tale om en ”ny forureningskilde” og spørger om det kan betyde, at der kan gives en dispensation i tilfælde af, at små fund over en periode pludselig udvikler sig til overskridelser over kvalitetskravet.

Miljøstyrelsen bemærker, at begrebet ”ny forureningskilde” stammer fra drikkevandsdirektivet (Europa parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand). Ud fra en ordlydsfortolkning betyder dette, at forureningen ikke må være tilstede tidligere – heller ikke i små mængder. Dette er beskrevet i drikkevandsvejledningen.

Aalborg Kommune spørger, hvilken orienteringsform er tilstrækkelig, når den i forbindelse med en dispensation skal orientere borgerne.

Miljøstyrelsen bemærker, at det er kommunen, der må vurdere, hvordan den bedst når sine borgere, hvilket er nærmere beskrevet i vejledningen.

Aalborg kommune spørger, om der kan dispenseres fra kvalitetskravene, hvis man er ikke-almene vandforsyning og enkeltindvinder, der leverer vand til en kommerciel aktivitet. KL spørger om dispensationsbestemmelserne gælder for alle almene vandforsyninger og om den gælder for andre end de almene vandforsyninger. KL efterlyser vejledning om, hvordan man skal forholde sig i forhold til de små øer, hvor der ikke er rent drikkevand på øen.

Miljøstyrelsen bemærker, at reglerne om dispensation gælder for de samme vandforsyninger, som er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens krav til drikkevandskvaliteten.

Drikkevandsvejledningen indeholder generel vejledning og kan ikke tage hensyn til særlige forhold på f.eks. øer. Generelt kan det dog siges, at der ikke gælder særlige forhold for vandforsyninger, der er beliggende på mindre øer.

DANVA og Danske Vandværker finder, at der bør kunne dispenseres, selvom et stof tidligere er påvist i overvågningen af et tilstrømningsområde, men ikke tidligere i grundvand til drikkevand. DANVA og Danske Vandværker foreslår, at der åbnes op for flere analyser i overvågningen, inden der foretages afværgeforanstaltninger på baggrund af fund i tilstrømningsområdet. I den forbindelse gør DANVA og Danske Vandværker opmærksom på, at forebyggende foranstaltninger i et tilstrømningsområde er et myndighedsansvar, da forsyningen ikke har ejerskab over alle de områder, som et tilstrømningsområde dækker.

Miljøstyrelsen bemærker, at reglerne om dispensation, herunder krav om ny forureningskilde i tilstrømningsområdet fremgår af drikkevandsbekendtgørelsen, der implementerer drikkevandsdirektivet. Kravet kan således ikke ændres i vejledningen.

Drikkevandsvejledningen beskriver, hvordan man kan forholde sig ved overskridelser og ikke, hvordan og hvem der skal foretage overvågningen eller foretage afværgeforanstaltninger udover den overvågning, som vandforsyningen skal foretage i boringskontrollen, der ikke vil dække hele tilstrømningsområdet.

KL spørger om begrebet ”projiceret til terræn” kan forenkles ved at bruge ord som ”udpeget” eller ”kortlagt”.

Miljøstyrelsen bemærker at ”projiceret til terræn” er en definition, der fremgår af lovforslag til vandforsyningsloven og beskriver, hvordan kortlægningen eller udpegningen skal ske. Miljøstyrelsen kan derfor ikke indsætte forslaget i vejledningen.

16. Information til forbrugerne

Aalborg kommune spørger om det er en god ide, at data om indvindingsmængde, indvindingsområder, samt vandindvindingsanlæggets beliggenhed fremgår af vandforsyningens hjemmeside.

Miljøstyrelsen bemærker, at der ikke er sket ændringer i drikkevandsbekendtgørelsen eller drikkevandsvejledningen i forhold til den beskrevne informationsniveau. De nævnte informationer er offentligt tilgængelige i kraft af offentligt tilgængelige databaser.

Aalborg kommune og HOFOR spørger, hvilke oplysninger, der ikke må lægges på hjemmesiden af hensyn til databeskyttelsesreglerne, hvis taphaneprøver er taget ved privatpersoners taphane.

Miljøstyrelsen bemærker, at regler om GDPR ikke er Miljøministeriets ressortområde, dog er der i vejledningen indsat en anbefaling.

DANVA og Danske Vandværker efterlyser, at forbrugerne kan orienteres direkte ved, at der i fakturaen er indsat et link til en kundeportal/app/selvbetjeningsløsning. KL spørger om der kan henvises til Jupiter databasen – tjek din vandkvalitet og om det er tilstrækkeligt, at kommunen stiller vilkår til vandforsyningen om sms, brevomdeling, mail. Region Syd spørger, om man må indsætte dybe links til Jupiter-databasen.

Miljøstyrelsen bemærker, at det fremgår af drikkevandsbekendtgørelsen, at oplysningerne må stilles til rådighed i apps og andre digitale løsninger. Det er ikke tilstrækkeligt med et generelt link til hjemmesiden eller Jupiter-databasen i forhold til de oplysninger, som forbrugerne skal modtage direkte. Hvorvidt digitale løsninger så som kundeportaler eller selvbetjeningsløsninger kan anvendes må afhænge af, om forbrugerne ved hjælp af dem får adgang til en samlet oversigt over de oplysninger, som forbrugeren skal modtage direkte, uden selv at skulle finde dem på hjemmesiden. Dette er præciseret i vejledningen.

DANVA, Danske Vandværker og HOFOR foreslår, at vejledningen bør indeholde oplysning om, at information til forbruger om vandkvalitet i visse tilfælde, kan være på baggrund af prøver taget ved afgang vandværk, idet taphaneprøver ikke afspejler forsyningsnettet på grund af bygningens installationer.

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen ikke kan rettes i overensstemmelse med forslaget, fordi prøver ikke må flyttes fra taphane til afgang vandværk, hvis der er risiko for at der kan ske forurening med det pågældende stof undervejs fra vandværket og frem til forbrugers

taphane. Formålet med at orientere forbrugerne er at oplyse dem om kvaliteten af vandet ved taphane. Skyldes forureningen afsmittning fra forbrugerens fordelingsnet, kan vandforsyningen i henhold til drikkevandsbekendtgørelsens § 15, stk. 2 dokumentere, at forureningen ikke skyldes det vand vandforsyningen har leveret frem til ejendomsskel. Eksempler på stoffer der ikke kan flyttes til afgang vandværk fremgår af prøvetagningsmanualen.

HOFOR efterlyser en præcisering af hvilke prøver der skal offentliggøres på hjemmesiden dvs. om det også gælder prøver udtaget på ledningsnettet og om samtlige prøver skal afvente Styrelsen for Patientsikkerheds vurdering af risici.

Miljøstyrelsen bemærker, at hvilke prøver, der skal offentliggøres på vandforsyningens hjemmeside fremgår af drikkevandsvejledningens pkt. 9.1.2. Oplysningerne på hjemmesiden skal opdateres én gang årligt og har ingen sammenhæng med drøftelse af sundhed med Styrelsen for Patientsikkerhed.

DANVA og Danske Vandværker efterlyser en uddybning i vejledningen om, hvordan forbrugerinformation om antal af analyser af kontrolmålinger skal udformes og om det også omfatter indikatorparametre. HOFOR foreslår at de udvidede krav til den information vandforsyningen er pligtig at dele med forbrugerne ledsages af informationsmateriale fra styrelsen, der beskriver, hvordan oplysningerne skal fortolkes af forbrugeren, således at forbrugeren er i stand til at sætte informationen i kontekst og forstå eventuelle konsekvenser. KL efterlyser vejledning om information som forbrugeren skal modtage direkte, herunder om det kun er kontrol ved taphane.

Miljøstyrelsen bemærker, at der i forhold til de oplysninger, der skal ligge på vandforsyningens hjemmeside, ikke er tale om en ny krav i drikkevandsbekendtgørelsen udover, at kontrolhyppighed også skal angives. Det er samtlige kontrolmålinger, der skal oplyses om på hjemmesiden, hvilket også betyder målinger af indikatorparametre. Det er ikke tilstrækkeligt, at angive at alle krav er overholdt. Dette er beskrevet i vejledningens pkt. 9.1.2.

Drikkevandsvejledningens pkt. 9.1.1. uddyber, hvilke oplysninger forbrugerne skal modtage direkte, herunder at formålet er at give forbrugerne et overordnet indtryk af kvaliteten. Miljøstyrelsen udarbejder ikke yderligere materiale, der beskriver parametrene.

HOFOR efterlyser en definition af hvornår der er tale om en forbrugerklage.

Miljøstyrelsen bemærker, at det er vanskeligt at give en klar definition af en klage, da der ikke i lovgivningen er formkrav til en klage. Der er heller ikke i lovgivningen en bagatelgrænse for, hvad der kan klages over. Vejledningen anbefaler, at vandforsyningen sætter en klagevejledning på sin hjemmeside for derved at definere, hvordan vandforsyningen modtager klager. Modtager vandforsyningen en henvendelse fra en forbruger på anden vis må vandforsyningen afklare med forbrugeren, om denne har til hensigt at klage. Dette er præciseret i vejledningen.

Region Syd henviser til, at det i vandforsyningslovens § 14 fremgår, at kommunen fastlægger forsyningsområdet og at vandforsyningen derfor bør kunne henvise til denne plan i stedet for at have samme oplysninger liggende på deres hjemmeside.

Miljøstyrelsen bemærker, at krav om at oplyse om vandforsyningens forsyningsområde fremgår af drikkevandsbekendtgørelsen, og at vejledningen derfor ikke bliver rettet på det punkt.

17. Indberetning

Aalborg kommune oplyser med henvisning til tabellen under pkt. 11, at der i Diadem mangler mulighed for at vælge, at vandforsyningen til en ejendom er forbedret ved tilslutning til almen vandforsyning, jf. vandforsyningslovens § 29 og at dette krav bør indsættes i drikkevandsbekendtgørelsen ved at udvide med en ekstra række svarende til vandforsyningslovens § 62.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandsvejledningens kapitel 11 indeholder de indberetningskrav, der fremgår af drikkevandsbekendtgørelsen. Der er ikke krav om indberetning jf. ovenstående forslag, som derfor ikke medtages i vejledningen.

Aalborg Kommune spørger om drikkevandsrelaterede hændelser skal indberettes, hvis man er en ikkealmen vandforsyning, der leverer drikkevand til under 50 personer eller mindre end i gennemsnit 10 m³ om dagen.

Miljøstyrelsen bemærker, at hvem der skal indberette drikkevandsrelaterede hændelser fremgår af tabellen i kapitel 11, dvs. vandforsyninger, der i gennemsnit leverer mindst 10 m³ drikkevand om dagen til mindst 50 personer.

DONSLab bemærker med henvisning til tabel under pkt. 11., at vandforsyninger indberetter årsindvinding til kommunen, der indberetter til Jupiter. DONSLab bemærker med henvisning til tabel under pkt. 11., at vandforsyninger indberetter status på drikkevandsboringer via VIRK.dk

Miljøstyrelsen bemærker, at man af tabellen kan se, hvor oplysningerne kan findes. Tabellen tager ikke nødvendigvis hensyn til at oplysningerne i første omgang bliver indberettet i et andet system.

HOFOR har forslag til JUPITER og VIRK.dk samt en struktur til "parameterlisten.dk".

Miljøstyrelsen bemærker, at forslagene falder uden for denne vejledning.

KL påpeger med henvisning til pkt. 10.3. samt indledningen til kapitel 11 om indberetning, at teksten bør ændres til, at indvindingsmængden skal måles ved hver indvindingsanlæg (boring) samt ved anlæggets afgangsledning. Ellers kan kommunen ikke kontrollere indvindingsstrategi ved en hensigtsmæssig og skånsom indvinding fx i tilfælde, hvor der er begrænsning på indvindingsmængden fra en boring således opblandingsmængden samlet kan overholde kvalitetskravet på forbrugers taphane.

Miljøstyrelsen bemærker, at dette ikke vil blive præciseret i drikkevandsvejledningen, men at Miljøstyrelsen er opmærksom på behov for at ensrette registrering af indvindingsmængder.

18. Vurdering af analyseresultater

Højvang laboratoriet A/S er uenig i vejledningens beskrivelse af analyseresultaters decimaler.

Miljøstyrelsen holder fast ved, at antallet af decimaler på en grænseværdi har betydning for grænseværdiens størrelse. Således er et krav på 0,30000 mg/L et skærpet krav i forhold til et krav på 0,3 mg/L. Der findes ingen regler for hvor mange betydende cifre laboratorierne skal indrapportere på et analyseresultat, selvom resultatet bør afrundes på baggrund af analyseusikkerheden. Det betyder, at laboratorierne ikke nødvendigvis indrapporterer resultater ens, hvorfor det ikke vil fungere, hvis en kravværdi på 0,3 var at betragte som 0,300000000000..., da et analyseresultat fra ét laboratorium på fx 0,301 vil betyde en overskridelse, medens den fra et andet laboratorium vil blive angivet nedrundet og dermed ikke medføre en overskridelse.

19. Sagsbehandlingsregler

KL efterlyser en mere udførlig vejledning om sagsbehandlingsreglerne.

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen indeholder en beskrivelse af de sagsbehandlingsregler, der følger af vandforsyningsloven og drikkevandsbekendtgørelsen. Det falder uden for vejledningens område at vejlede generelt om de forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler.

KL foreslår, at begrebet underretning ændres til varsles.

Miljøstyrelsen bemærker, at underretning er det begreb, der anvendes i vandforsyningslovens § 74 og at vejledningen uddyber, hvad der ligger i begrebet. Vejledningen ændres derfor ikke på dette punkt.

KL foreslår, at der i forbindelse med klage angives, at medlemmer af en almen vandforsyning ikke er omfattet af ”individuel væsentlig interesse i sagens udfald”.

Miljøstyrelsen bemærker, at det er en konkret vurdering, hvem der har individuel, væsentlig interesse, hvorfor forslaget ikke imødekommes.

20. Bilag

DONSLab spørger hvordan SUM angives, såfremt der ingen påvisninger er af stoffer som skal indgå i summen? Fx PFAS (22).

Miljøstyrelsen bemærker at summe ikke skal indrapporteres til Jupiter. Såfremt laboratoriet ønsker at informere en kunde om resultatet af beregningen, kan der evt. angives ”ikke påvist”.

DONSLab bemærker, at korrekt nomenklatur for artsnavne er, at disse skrives i kursiv. Således *Escheriachia coli* (*E. coli*) og *Clostridium perfringens*. Dog skal fx enterokokker og coliforme ikke skrives i kursiv, da disse er populærbetegnelser for bakterier med biologiske fællestræk.

Miljøstyrelsen er enige og har tilrettet teksten hvor relevant.

DONSLab bemærker med henvisning til vejledningens bilag A, side 67, at phosphor ikke fjernes ved almindelig vandbehandling. Opløst phosphor iltes ved vandbehandlingen og omdannes til fosfat (PO_4^-).

Miljøstyrelsen bemærket at fosfat binder til oxideret jern og udfælder som jernphosphat.

HOFOR gør opmærksom på, at der for NDMA pt. ikke er fastsat et sundhedsmæssigt sikkert niveau og spørger, hvor evt. kriterier for dette stof evt. vil blive angivet.

Miljøstyrelsen bemærker, at oplysning om NDMA er relevant i forhold til vandbehandling af DMS og forklaringen er flyttet ned under pesticider og nedbrydningsprodukter.

HOFOR gør opmærksom på, at de 4 pesticider: aldrin, dieldrin, heptachlor og heptachlorepoxyd har lavere kvalitetskrav end øvrige pesticider. Dette er angivet i note 16 i drikkevandsbekendtgørelsens bilag 1, b, men de 4 pesticider fremgår ikke af bekendtgørelsens bilag 2, og det er derfor uklart, om de er obligatoriske at måle for eller om der alene skal måles for disse stoffer ved mistanke om anvendelse. HOFOR foreslår, at det klart bør fremgå af vejledningen. Under Triazoler bør 1,2,4 Triazol nævnes med dets anvendelse.

Miljøstyrelsen er enig og har præciseret om de 4 pesticider og tilføjet et afsnit om 1,2,4-triazol i vejlednings bilag A.

HOFOR foreslår, at det uddybes, om krav i bilag B også gælder afgang vandværk.

Miljøstyrelsen bemærker, at drikkevandskvaliteten skal sikres ved taphane og ser ikke behov for præcisering.

HOFOR foreslår endvidere at baggrunden i bilag B og bilag 8 i bekendtgørelsen uddybes.

Miljøstyrelsen bemærker, at dette er beskrevet under definitionen for drikkevandskvalitetskriterier og ser ikke anledning til at præcisere yderligere.

HOFOR foreslår at angive en anbefalet nedre værdi for hårdhed, så forbrugere kan vejledes og undgå risiko for kalkaggressivt vand med mulig korrosion af installationer til følge.

Miljøstyrelsen bemærker, at der i drikkevandsbekendtgørelsens bilag 1, c i note 4 fremgår en vejledning på minimumskrav på ledningsevne, der supplerer maksimumværdien på ledningsevne i drikkevandsbekendtgørelsens bilag 1, c, som er relevant i forhold til nedre grænse for hårdhed. Miljøstyrelsen vejleder ikke yderligere i forhold til forbrugernes installation af blødgøringsanlæg.

HOFOR henviser til, at der i vejledningen fra 2022 indgik bilag E og F med forslag til kontrolparametre ved hhv. afgang vandværk og i et forsyningsledningsnet og foreslår at disse bilag genintroduceres.

Miljøstyrelsen bemærker, at dette ikke genindføres, idet det er vandforsyningerne, der i forbindelse med det operationelle kontrolprogram skal vurdere, hvor det evt. er relevant at udføre kontrol i vandforsyningsanlægget.

HOFOR efterspørger mere vejledning til hvordan opgaven med kontrol af pesticider skal udføres og gør opmærksom på at der ikke længere bliver gennemført GRUMO-screeninger, der gav vandforsyningerne vigtig viden i forhold til hurtigt at kunne omstille sig.

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen beskriver, at det er vandforsyningerne, der indstiller, og kommunerne der beslutter, hvilke andre pesticider og nedbrydningsprodukter der skal kontrolleres for. I praksis bør opgaven løses i tæt dialog, da der kan være relevant

viden om forureningskilder og arealanvendelse i både vandforsyning og kommune. Miljøstyrelsen henviser til Styrelsen for grøn arealoplægning og havnatur i forhold til GRUMO - screeninger.

HOFOR henviser til afsnit om arealanvendelse og forureningskilder og foreslår, at der også tages udgangspunkt i alle de forureningsundersøgelser, som kommunen har kendskab til.

Miljøstyrelsen bemærker at vejledningen indeholder eksempler og at kommunen bør inddrage den viden de har ved fastsættelse af kontrolprogram.

KL foreslår, at følgende stoffer fra bekendtgørelsens bilag 8 listes i vejledningens bilag A:

- Uran, som den vigtigste parameter at have med

Derudover også gerne:

- Chlorid

- Natrium

- Jern

- Mangan

- Nitrat

- Calcium

Miljøstyrelsen bemærker, at uran ikke står i bilag 8.

Der er tale om naturligt forekommende grundstoffer, der ikke hører under underkategorierne i bilag A (hhv. kemikalier fra vandbehandling og desinfektion og stoffer fra forurenede arealer). Bilag A indeholder en beskrivelse af udvalgte stoffer og Miljøstyrelsen vurderer ikke, at der er behov for et særskilt afsnit om nitrat.

KL foreslår, at der i vejledningens bilag A eller B indsættes et afsnit om analyseusikkerheden på metoderne for en konkret parameter

Miljøstyrelsen bemærker, at det ligger uden for denne vejledning at vejlede om konkrete krav stillet i bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger (KVALBEK). Desuden fremgår usikkerheden på metode DS 236 af metodedatablad M031, og det fremgår af en note i KVALBEK bilag 1.3, at kravet ikke gælder for beregningsmetoden, sandsynligvis pga. den forhøjede usikkerhed.